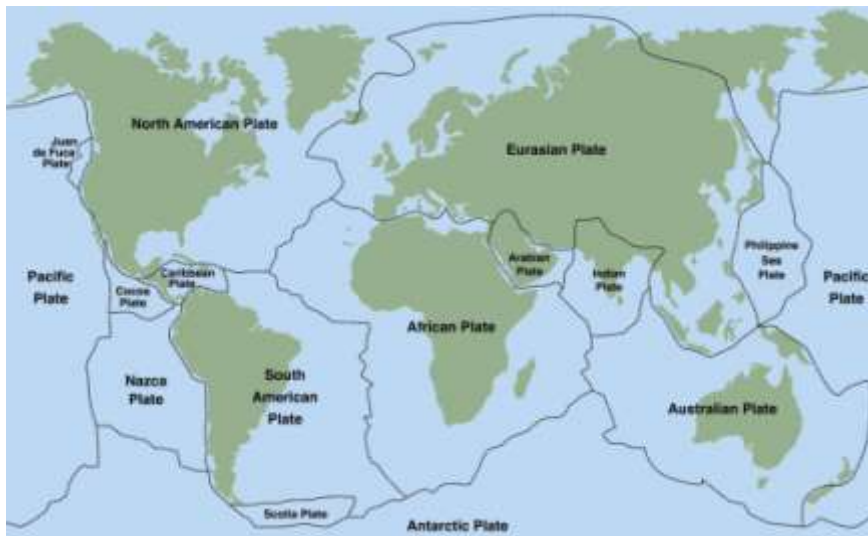

Η νέα μεγάλη ιδέα του ελληνισμού

Γράφει ο: Γιώργος Καραμπελιάς *

Ο κίνδυνος Κύπρος και η Ελλάδα να μεταβληθούν στον χώρο των συνόρων του ευρασιατικού μπλοκ, κάτω από την ηγεμονία της Τουρκίας.

Στην αναδυόμενη γεωπολιτική πραγματικότητα του 21ου αιώνα είναι βέβαιο πως η Τουρκία, σε μερικές δεκαετίες, θα διεκδικεί ηγετικό ρόλο στο στρατόπεδο της Ευρασίας, σε μία συνάντηση του ισλαμικού με τον κινεζικό κόσμο, με τον οποίο συναντώνται ήδη στο Αφγανιστάν.

Σήμερα, η Τουρκία εξακολουθεί να λειτουργεί ως ελεύθερος σκοπευτής στα σύνορα των στρατοπέδων, θέλοντας να αποκομίσει κέρδη από την ταυτόχρονη συνάφειά της με τη Δύση και την Ευρώπη, με τη Ρωσία, με τον ισλαμικό και τουρκόφωνο κόσμο της κεντρικής Ασίας και του Καυκάσου, με τον αραβικό κόσμο και την Αφρική, θέλοντας να λειτουργεί ως αυτόνομος κεντρικός πόλος. Δυστυχώς, την Κωνσταντινούπολη τής την παραχωρήσαμε το 1922.

Και, πάντως, επειδή είναι βέβαιο πως στις επόμενες δεκαετίες το πληθυσμιακό και οικονομικό βάρος της Αφρικής και της Ασίας θα ενισχυθεί, ενώ εκείνο της Δύσης και της Ευρώπης θα συρρικνωθεί, η Τουρκία σε καμία περίπτωση πλέον δεν πρόκειται να επιστρέψει σε μια συρρικνούμενη Δύση, όπως ηλιθίως προσδοκούν διάφορα κοντόφθαλμα αμερικανικά think tanks. Στην καλύτερη περίπτωση, θα διατηρήσει για περισσότερα χρόνια αυτόν τον ενδιάμεσο ρόλο του μπαλαντέρ, ανάλογα με τις γεωπολιτικές εξελίξεις. (Και όσο θα τους αφήνουν οι Κούρδοι).

Σε αυτήν τη συγκυρία, οι Έλληνες, σε Ελλάδα και Κύπρο, είναι υποχρεωμένοι να επιλέξουν στρατηγική - και δεν υπάρχουν πολλές επιλογές, μόνον δύο:

1. Είτε η Κύπρος και η Ελλάδα θα επιλέξουν να μεταβληθούν στον χώρο των συνόρων του ευρασιατικού μπλοκ, κάτω από την ηγεμονία της Τουρκίας, χάνοντας σταδιακά την ίδια την ελληνική τους ταυτότητα μέσα σε μια πλημμυρίδα ασιατικών και αφρικανικών πληθυσμών που θα μετακινούνται προς την Ευρώπη.

2. Είτε θα πρέπει να προσβλέπουν πλέον σε μια γεωπολιτική, οικονομική, πολιτική και αμυντική συγκρότηση της Ευρώπης ως αυτόνομου πόλου ισχύος - και όσο ταχύτερα το κατανοήσουν ο Πούτιν και ο Σάντσεθ, με την κοντόφθαλμη και μπακάλικη πολιτική τους, τόσο το καλύτερο.

Η Ευρώπη, σε μια εποχή συρρίκνωσής της, είτε θα αποδεχτεί τη μεταβολή της σε «Ευραφρική» και «Ευρασία» ταυτόχρονα, σε μια προοπτική μερικών δεκαετιών, ακολουθώντας την Ελλάδα στην ίδια μοίρα, είτε θα πρέπει να συγκροτηθεί σε αυτόνομο πολιτισμικό και γεωπολιτικό χώρο. Και αυτό, ακριβώς για να διατηρήσει την πολιτισμική της ταυτότητα που αφετηρία της έχει την αρχαία Ελλάδα.

Παρομοίως, οι Έλληνες, επειδή η ίδια η επιβίωσή τους εξαρτάται από μια τέτοια συγκρότηση του ευρωπαϊκού κόσμου, είναι υποχρεωμένοι να πρωτοστατήσουν σε αυτό το εγχείρημα. Η πραγματοποίησή του αποτελεί γι' αυτούς κυριολεκτικά ζήτημα ζωής ή θανάτου. Γι' αυτό ο κουρασμένος και «αλαλιασμένος» ελληνισμός της ύστερης μεταπολίτευσης και της καταστροφής των μνημονίων είναι υποχρεωμένος να μεταβάλει ρότα οριστικά, αν θέλει να επιβιώσει, να αναγεννηθεί.

Αν το 1922 βούλιαξε, από τους δικούς μας εμφυλίους, η Μεγάλη Ιδέα της ανασύστασης του ελληνικού κόσμου ως αυτόνομου πόλου με επίκεντρο την Κωνσταντινούπολη, σήμερα μόνο η νέα Μεγάλη Ιδέα της επιβίωσης του ελληνισμού στα πλαίσια μιας γεωπολιτικά, αμυντικά και πολιτιστικά αυτόνομης Ευρώπης, με επίκεντρο πλέον την Αθήνα, μπορεί να έχει το οποιοδήποτε υπαρξιακό νόημα.

* Ο Γιώργος Καραμπελιάς είναι Συγγραφέας, Πολιτικός Αναλυτής

Δημοσιευμένο στις 20 Νοεμβρίου 2021 στο <https://www.huffingtonpost.gr/>